

Ավետիք Իսահակյան

Ա՛խ, ուռենի, վշտիս ընկե՛ր,

Ա՛խ, ուռենի, վշտիս ընկե՛ր,

Գթոտ երկրի հառաչանք.

Մփռիք վերաս դողողոջ սավեր

Անհույս սրտիս սփռփանք:

Անամպ երկի՛նք, սիրուն գիշե՛ր,

Լուսնի շողե՛ր ու աստղե՛ր.

Ես տխուր եմ, սփռփեցեք

Մոայլ սիրտս վշտաբեկ:

1892

Էջմիածին